

[Henning Philipsen.]

tige byggeri kan have på rentesikringen over de første 5-6 år af dets levetid.

Må jeg dernæst gøre et par bemærkninger vedrørende indeksobligationerne. Jeg tror, man skal holde sig for øje, at indeksobligationerne, altså disse værdifaste obligationer, i sig selv indebærer en fare, nemlig at i og med, at der på et givet tidspunkt bliver åbnet for fri kapitaleksport hertil, nu da vi desværre er kommet i fællesmarkedet, er der en hel del, der taler for, at EF-kapital vil have til hensigt at placere sig netop i de værdifaste obligationer, idet den ser bort fra den øjeblikkelige effektive rente. Det vil efter min opfattelse være til skade for den øvrige realkredit såvel som for mange andre obligationer; jeg tænker ikke mindst her på dem, man har brug for til industrien.

Jeg synes, at jeg vil gøre opmærksom på, hvad der er vor opfattelse i forhold til det radikale forslag. Vi har den opfattelse, at en huslejeregulering må være permanent, og den må være landsdækkende i et samfund, hvor boligen fortsat er en mangelvare. Vi mener, at bytteret må være et led i ethvert lejemål. Vi mener, at en central boliganvisning er et vigtigt led heri. Vi mener, at beboerdemokrati må være et centralt led. Vi mener, at beboerne må have medbestemelsesret, og vi mener afgjort, at beboerne må have medejendomsret til deres egne investeringer. Jeg skal derfor sige det så mildt, som jeg nu kan gøre det med min stemmeføring, at jeg har meget svært ved at se, at dette forslag skulle kunne vinde tilslutning fra mig og mit parti. Så skulle det da i hvert fald ændres ganske radikalt, og det har radikale normalt ikke for vane at gøre.

Ordføreren for forslagsstillerne (Dahlggaard): Jeg vil gerne takke for den modtagelse, vores forslag har fået. Det er jo rigtigt, som hr. Guldborg siger, at der er en stadig bevægelse i synspunkterne på boligpolitikken. Det er muligt, at det forslag, vi har udarbejdet, og som jo er offentliggjort efterhånden for lang tid siden, har medvirket til denne bevægelse i synspunkterne, og jeg synes i hvert fald, at bevægelsen stort set er gået i den rigtige retning. Jeg tror, det er det rigtige tidspunkt, vi får en generel boligdebat her i folketinget på. Vi har i bolig-

udvalget snuset til en række af de problemer, vi skal beskæftige os med, men vi har ikke snuset til dem alle sammen, og vi er foreløbig temmelig langt fra at nå frem til forhandlingernes slutfase.

Det er glædeligt at konstatere noget, der er en selvfølge i og for sig, nemlig at der er enighed om, at der må være samtidighed i beslutningerne vedrørende alle væsentlige sider af den boligpolitik, som skal afløse boligforliget af 1966. Det er som sagt i og for sig en selvfølge. Alligevel har alle ordførere her, og efter min mening med rette, peget netop på dette punkt, og jeg synes, jeg har grund til at sige, at en hel del af den diskussion, vi har haft i de senere uger dels om momsrefusionens bortfald, dels om parcelhusproblemerne, har lidt skade ved, at der har været tale om løsrevne diskussioner, i stedet for at man har bragt disse problemer ind i den samlede sammenhæng med de øvrige boligproblemer.

Der synes at være en ret udstrakt om ikke fuldstændig enighed om, at der må være adgang til at finansiere nyt byggeri med indeksslån. Jeg tror, det er nødvendigt at erkende, at i et inflationssamfund er indeksslån det eneste alternativ til en omfattende statstilskudsordning til nybyggeriet, hvis man vil holde begyndelseslejen i nyt byggeri nede.

Boligministeren har i dag som ved tidligere lejligheder udtrykt bekymring, fordi man ikke rigtig kan se, hvordan obligationsmarkedet vil modtage disse indeksobligationer, og det ved man måske heller ikke, selv om en hel del måske kunne regnes ud. Der er efter min mening grund til at være meget mere bekymret i anledning af den viden, vi rent faktisk har, nemlig om, hvordan de traditionelle obligationer modtages af obligationsmarkedet. De modtages til en effektiv rente på 12 pct., og der er ikke nærliggende udsigt til, at denne procentsats går ned i den nærmest kommende tid.

Den bekymring, der fra forskellig side er udtrykt for, hvordan de indeksregulerede obligationer kan blive genstand for kapitaleksport, når der bliver fri kapitalbevægelser mellem Danmark og det øvrige udland, er en bekymring, som med nøjagtig samme styrke gør sig gældende, når det drejer sig om de traditionelle obligationer. Risikoen ved at indføre indeksobligationer ligger ikke